

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17195/2022
01.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Весне Станковић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина Кладово, чији је пуномоћник Младен Симић адвокат из ..., против тужене Општина Кладово, чији је заступник Правобранилаштво Општине Кладово, ради заштите права својине и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 193/2022 од 14.07.2022. године, на седници одржаној 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 193/2022 од 14.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Неготину Гж 193/2022 од 14.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 348/21 од 30.03.2022. године ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужиоцу износ од 51.200,00 динара са законском затезном каматом од 30.03.2022. године до исплате, на име тржишне цене дела од 512 м2 од катастарских парцела .. и .., уписаних у п.л. .. к.о. ..., који је припојен катастарској парцели тужене број .. к.о. ... . Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Неготину Гж 193/2022 од 14.07.2022. године одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 348/2021 од 30.03.2022. године.

Против правноснажног решења о трошковима поступка донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 - у даљем тексту: ЗПП),

ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Побијаним правноснажним решењем потврђена је првостепена одлука о трошковима поступка. Предметна правноснажна одлука донета у другом степену почива на уједначеном тумачењу и примени права који су изражени како у одлукама других судова, тако и у одлукама овог суда. Указивање ревидента на одлуке овог суда којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању не представља нужно различито поступање суда у истој правној ствари, јер правилна примена материјалног права код доношења одлуке о трошковима зависи од околности конкретног случаја. У предметном поступку нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би ревизија тужилаца била дозвољена, јер нема потребе за уједначавањем судске праксе, имајући у виду разлоге другостепеног суда за одлуку о трошковима поступка, а не постоји ни потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, односно ради новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези с чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд налази да је ревизија недозвољена.

Одредбама члана 420. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1) и да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6).

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, како је прописано одредбама члана 28. став 1. ЗПП, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући наведено у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је ревизија недозвољена, па је Врховни касациони суд одлучио као у изреци, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**